

रूथ ग्रंथ

रूथ :- हा ग्रंथ "शास्ते" ग्रंथाचा पुरवणीवजा आहे. हा संबंध पहिल्या शब्दावरुन दिसतो. रूथ एक मबाबी स्त्री या गोष्टीची नायिका आहे. म्हणून या ग्रंथाला "रूथ" हे नाव दिले आहे.

लेखक :- हा ग्रंथ शमुवेलाने लिहिला असे यहूदी म्हणतात.

काळ :- शास्त्यांचा काळ संपत आला होता. दाविदाच्या जन्मानंतर हा ग्रंथ लिहिण्यात आला असावा. यातील कथेचा काळ १० वर्षाचा आहे.

१. पवित्र शास्त्रात दोन ग्रंथांना स्त्रियांची नावे दिली आहेत "रूथ" व "एस्तेर." रूथ विदेशी, तिचा नवरा इब्री; एस्तेर इब्री, तिचा नवरा विदेशी.

२. हिब्रू शास्त्र संहितेत हा ग्रंथ शास्त्रेनंतर येत नाही. हा "हेगिओग्राफाचा" एक भाग आहे. सणांच्या दिवशी वाचण्याच्या "मेगिल्लोथ" नावाच्या गुंडाळयांपैकी हा ग्रंथ दुसरी गुंडाळी होता. पन्नासाव्या दिवसाच्या सणात ही गुंडाळी वाचीत असत.

३. हा ग्रंथ एक प्रेमकथा आहे. स्त्री-पुरुषांच्या प्रेमाची कथा नव्हे, पण सासूसुनेच्या प्रेमाची कथा. कौटुंबिक संकटात प्रेमाने कसा जय मिळतो हे दाखविले आहे.

४. यात दाविदाचा व अर्थात प्रभु येशू ख्रिस्ताचा जन्म कोणत्या कुळात झाला हे दिसून येते.

५. लग्न संबंध किती थोर व पवित्र आहे, हे ४:११-१७ यांत सांगितले आहे.

६. यातील लक्षात ठेवण्याजोगी गोष्ट म्हणजे "गोएल" खंडणी भरणारा जवळचा नातलग, याने मालमत्ता खंडून घ्यावयाची; एवढेच नाही, पण त्या माणसालाही. बवाज हा विस्ताचे रूपक असा आहे. रूथ ही बिदेशी होती. तिला बवाजने खंडून घेतले. त्याप्रमाणे बिस्त-विदेश्यांना आपल्या रक्ताने खंडून घेतो.

७. नियमशास्त्राप्रमाणे रूथला काही अधिकार पोहोचत नव्हता (अनुवाद २३:३); परंतु कृपेमुळे ती स्वीकारली गेली. अध्याय चौथा पाहा.

८. या ग्रंथाचा मुख्य संदेश " शान्ती" हा आहे. खंडणीमुळे रूथला शान्ती मिळाली.
९. शेवटल्या ओव्या ४:१४-१७ नामोच्या अभिनंदनाच्या आहेत. ती "सुखी" झाली. (नामी-सुखी. रूथ-सुंदर किवा तृप्त. बवाज - बळकट.)

निष्ठा, तारण आणि देवाचा सार्वभौम हेतू

रूथचे ग्रंथ हे न्यायाधिशांच्या अराजकीय काळात घडलेली एक छोटी, पण खोलवर अर्थ असलेली कथा आहे. हा ग्रंथ दुष्काळाने ग्रस्त झालेल्या एका इस्त्राएली कुटुंबाचे मोआब देशातील स्थलांतर, त्यांना आलेली संकटे, आणि त्यानंतर **निष्ठावान मवाबी स्त्री रूथ** हिची तिच्या सासूशी, नामीशी असलेली अढळ निष्ठा दर्शवतो. रूथच्या निष्ठेमुळे आणि देवाच्या कृपेने, तिला बवाज नावाच्या एका देवाला भिणाच्या पुरुषाद्वारे देवाने तिच्या भविष्यकाळ आशीर्वादित केला.

या ग्रंथाचे मुख्य विषय **निष्ठा, प्रामाणिकपणा, तारण, परदेशी व्यक्तीचा स्वीकार** आणि **देवाचा सार्वभौम हेतू** हे आहेत. सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, हे पुस्तक दाखवते की कसे देव सामान्य लोकांच्या जीवनात कार्य करतो आणि त्याच्या योजनेत परदेशी लोकांनाही समाविष्ट करतो. दावीद राजा आणि शेवटी येशू ख्रिस्ताच्या वंशावळीत रूथचा समावेश होतो, ज्यामुळे या ग्रंथाला एक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीचे स्थान प्राप्त होते.

□ संकटातील प्रवासः नामी, रूथ आणि अर्पाचे कटु अनुभव (अध्याय १)

- या भागात बेथलेहेममधील दुष्काळामुळे अलीमलेखचे कुटुंब मवाब देशात स्थलांतर करते. पती आणि दोन मुलांच्या मृत्यूनंतर, नामी आपल्या सुनांसह परत जाण्याचा निर्णय घेते. अर्पा आपल्या घरी परत जाते, पण रूथ नामीशी अढळ निष्ठा दाखवते आणि तिच्यासोबत बेथलेहेमला परत येते. नामीच्या कटु अनुभवाचे वर्णन.

□ विदेशी स्त्रीची प्रामाणिकता: रूथ बवाजच्या शेतात (अध्याय २)

- रूथ आपल्या सासूच्या उदरनिर्वाहासाठी बवाजच्या शेतात कणसे वेचायला जाते. बवाज रूथच्या निष्ठेने प्रभावित होऊन तिला विशेष कृपा आणि संरक्षण देतो. नामी बवाजला आपला जवळचा विश्वासू व्यक्ती म्हणून ओळखते आणि रूथच्या भवितव्याबद्दल आशा बाळगते.

□ तारणारा आणि मध्यस्थी: रात्रीचा प्रस्ताव (अध्याय ३)

- नामी रूथला बवाजला त्याच्या खब्यावर रात्री भेटण्यास आणि त्याला आप्त म्हणून कार्य करण्याची विनंती करण्यास सांगते. रूथ नामीच्या सूचनेनुसार करते आणि बवाजला विश्वासू व्यक्ती म्हणून तिचा हक्क मागते. बवाज रूथच्या पवित्र चारित्र्याची प्रशंसा करतो आणि तिच्या विनंतीला पूर्ण करण्यास सहमत होतो, परंतु जवळचा दुसरा विश्वासू व्यक्ती असल्यामुळे त्याला ती गोष्ट आधी त्याच्याकडे घेऊन जावी लागेल असे सांगतो.

□ हक्काची पूर्तता आणि दावीदाच्या वंशावळीची सुरुवात

रूथच्या पुस्तकाचा चौथा अध्याय या प्रेमळ कथेचा आणि देवाच्या योजनेचा कळस दर्शवतो. बवाज, जो नामीच्या कुटुंबाचा **‘जवळचा आप्त सोडवणारा’** म्हणून कार्य करण्यास वचनबद्ध होता, तो शहराच्या फाटकाजवळ गेला (रूथ ४:१), जिथे सर्व सार्वजनिक व्यवहार आणि कायदेशीर निर्णय घेतले जात असत. त्याने आपल्यापेक्षा जवळच्या नातेवाईकाला बोलावले आणि त्याच्यासमोर अलीमलेखची जमीन विकण्याची आणि नामीची मालमत्ता **पुनर्स्थापित करण्याची** बाब ठेवली (रूथ ४:३). बवाजने त्या नातेवाईकाला सांगितले की जर त्याने जमीन खरेदी केली, तर त्याला मरण पावलेल्या महलोंनंची पत्ती मोवाबी रूथ हिलाही पत्ती म्हणून स्वीकारून मयताचे नाव त्याच्या वतनावर कायम ठेवावे लागेल (रूथ ४:५). यावर, त्या जवळच्या नातेवाईकाने आपली मालमत्ता खराब होईल या भीतीने ती जमीन **सोडवण्यास** स्पष्टपणे नकार दिला. वतन सोडवणे व त्याची अदलाबदल करणे हे व्यवहार पक्के करण्याची इस्साएल लोकांत प्राचीन काळी अशी वहिवाट होती की मनुष्य आपले पायतण काढून दुसऱ्यास देत असे; प्रमाण पटवण्याची इस्साएल लोकांत हीच चाल होती. तो जवळचा आप्त बवाजास म्हणाला, “तूच ते वतन विकत घे.” मग त्याने आपले पायतण काढले. (रूथ ४:६-८).

यानंतर, बवाजने सर्व वडीलधारी मंडळी आणि लोकांसमक्ष जाहीर केले की त्याने अलीमलेख, महलोंन आणि खिल्लोन यांची सर्व मालमत्ता नामीच्या हातून घेतली आहे. शिवाय, त्याने **मोवाबी रूथला** आपली पत्ती म्हणून स्वीकारले आहे, ज्यामुळे मयताचे नाव त्याच्या वतनातून नष्ट होणार नाही (रूथ ४:९-१०). त्यावेळी उपस्थित सर्व लोकांनी आणि वडीलधाऱ्या मंडळीने बोवाज व रूथ यांना आशीर्वाद दिला आणि त्यांच्या कुटुंबाची तुलना राहेल व लेआ यांच्या घराण्याशी केली, तसेच बेथलेहेममध्ये बवाजचे नाव मोठे होवो अशी प्रार्थना केली (रूथ ४:११,१२, १३). मग बवाजने रूथशी विवाह केला आणि परमेश्वराच्या कृपेने तिला पुत्र झाला.

तेव्हा स्थिया नामीला म्हणाल्या, “परमेश्वर धन्य आहे, त्याने तुला तुझे वतन सोडवणाऱ्या जवळच्या आप्ताविरहित ठेवले नाही; त्याचे नाव इसाएलात प्रख्यात होवो. हा तुझे पुनरुज्जीवन करणारा व वृद्धापकाळी तुझा प्रतिपाळ करणारा होवो; कारण तुझी सून जी तुझ्यावर प्रीती करते व जी तुला सात पुत्रांहून अधिक आहे तिला हा पुत्र झाला आहे.” मग नामीने ते मूल उचलून आपल्या उराशी धरले व ती त्याची दाईं बनली. “नामीला पुत्र झाला” असे म्हणून शेजारणींनी त्याचे नाव ओबेद असे ठेवले. तो इशायाचा बाप व दाविदाचा आजा होय. पेरेसाची वंशावळ ही: पेरेसाला हेस्पोन झाला, हेस्पोनाला राम झाला, रामाला अम्मीनादाब झाला, अम्मीनादाबाला नहशोन झाला, नहशोनाला सल्भोन झाला, सल्भोनाला बवाज झाला, बवाजाला ओबेद झाला, ओबेदाला इशाय झाला, आणि इशायाला दावीद झाला. (रुथ ४: १४-२२)